

OPIKELIJAMME KENIASSA

Tammikuussa vietin kolme viikkoa Keniassa tekemässä opettajaopintoihini liittyvää harjoittelua Matongon teologisessa seminaarissa. Seminaarista valmistuu vuosittain noin 30 opiskelijaa lähinnä Kenian luterilaisen kirkon palvelukseen (ELCK). Yhteistyötahona seminaarin kanssa on jo pitkään toiminut Sley. Harjoitteluuni kuului mm. luentojen seuraaminen sekä muutaman oman tunnin pitäminen. Lisäksi tutustuin evankelisen liikkeen Kenian kentän muihinkin toimintamuotoihin.

Matongo sijaitsee noin 60 km. Kisumuun kaupungista kaakkoon. Alue on tyypillistä kenialaista maaseutua. Yläköö värittää peltojen sekä puiden kirjo. Seminaarille vievä tie on suomalaisen mittapuun mukaan järkyttävässä kunnossa, etenkin sadeaikana. Ilman nelivetoautoa ei silloin kannata lähteä edes yrittämään perillepääsyä. Kyse on siis varsin erilaisissa olosuhteissa toimivasta seminaarista. Sainkin oppia ilokseni: sähkö tai sosiaaliturva ei ole hyvän teologian edellytys! Voikin olla, että korkea elintaso ajaa toisinaan kysymyksenasettelua etäälle keskeisistä Raamatun teemoista. Matongossa, missä esim. pimeys–valo, köyhyys–rikkaus, elämä–kuolema tai virtaavan veden merkitys kohdataan joka päivä konkreettisesti, on helpompaa ymmärtää vaikkapa Johanneksen evankeliumin näistä aiheista puhuvia tekstejä. Muutenkin Keniassa koin olevani lähellä Raama-

tun ajan kulttuuria. Erään kerran juostessani seminaarin luennolle huomasin ihmisten nauravan avoimesti, koska juoksin. He näkivät tämän huvittavana, koska itseään arvossa pitävä mies ei voi heidän kulttuurissaan kiirehtiä juoksemalla. Silmänräpäyksessä ymmärsin jotain tuhlaajapoikakertomuksesta. Mitä merkitseekään se, että isä juoksee poikaa vastaan?

Toisinaan Matongon seminaari toi mieleeni kotoisan STI:n. Kulkiessani kirjastossa, kuunnellessani opetusta tai keskustellessani teekupin äärellä teologisista kysymyksistä opiskelijoiden kanssa en voinut olla muistelematta vastaavia hetkiä Kaisaniemenkadulla. Vaikka puitteet erosivat kuin yö ja päivä, huomasin aivan samaa innostusta luterilaista dogmatiikkaa ja eksegetiikkaa kohtaan. Uskon, että samaa vettä juodaan sekä siellä että täällä.

Johannes Häkämies, teol. maist.

